

Sygn. akt IV CSK 67/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku H. K. i S. K.
przy uczestnictwie K. A. C., L. M. C., M. J. C. i S. M. K.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 23 października 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki L. M. C. kwotę 1350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali kilka argumentów. Po pierwsze, nie zachodzi nieważność postępowania spowodowana nieprawidłowym składem sądu. Podkreślić w związku z tym należy, że Sąd Najwyższy w sprawie II PK 58/09 trafnie zauważył, iż skoro z mocy art. 326 § 2 k.p.c. przewodniczący może sam dokonać publikacji, to może też sam ponownie odroczyć termin publikacji. Po drugie, nie zachodzi oczywista zasadność skargi, szczególnie mająca wynikać z naruszenia związania oceną prawną dokonaną przez wcześniej orzekający w tej sprawie Sąd II instancji. Sąd ten dał bowiem jedynie wskazówki co do kierunku postępowania dowodowego, aby ustalić, czy zakres wniosku i zakres orzekania był tożsamy, ze względu na wyodrębnienie w toku trwania zasiedzenia prawa odrębnej własności lokalu. Nie można przypisać Sądowi orzekającemu poprzednio przesądzenia, że w takiej sytuacji do okresu zasiedzenia prawa odrębnej własności lokalu można doliczyć okres zasiedzenia udziału w nieruchomości, o ile *corpus* się nie zmienił. Z powołanego w skardze kasacyjnej cytatu z 1 orzeczenia Sądu II instancji wręcz wynika, że tożsamość *corpus* oznacza jedynie możliwość orzekania w tej sprawie - mimo wyodrębnienia własności lokalu, Sąd będzie orzekał w przedmiocie żądania tym samym rodzajowo co zgłoszony we wniosku, nie został zaś przesądzony sposób rozstrzygnięcia. Po trzecie, wskazane zagadnienia prawne w istocie nie budzą wątpliwości lub nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Oba dotyczą tego, czy posiadanie części składowej można uznać za współposiadanie całości rzeczy - rozstrzygnięcie problemu jest irrelewantne dla rozstrzygnięcia sprawy, bo i tak czasu posiadania udziału w prawie własności nie można zaliczyć na poczet czasu potrzebnego do zasiedzenia prawa odrębnej własności lokalu.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[aw]

jw